

***Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.45/2010/6.***

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság ***Budapesten, 2010. év december hó 9. napján*** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 17.B.1053/2006/51. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy I. rendű vádlott büntetését ***5 (öt) év börtönre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra***, II. rendű vádlott büntetését ***1 (egy) év börtönbüntetésre súlyosítja.***

II. rendű vádlottal szemben a kiszabott börtönbüntetés végrehajtását ***3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.***

A nyomozás során lefoglalt és az Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.1998/2006. szám alatt 2., 6., 8-11., 20. tétel alatt kezelt nyomok ***megsemmisítését rendeli el.***

Megállapítja, hogy az I. rendű vádlott neve helyesen xy, a II. rendű vádlott neve: zz .

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ***helybenhagyja.***

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év november hó 9. napján kelt 17.B.1053/2006/51. számú ítéletével

I.r. vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 166.§ (1) bekezdés] állapította meg és ezért őt 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra;

II.r. vádlottat önbíráskodás büntette [Btk. 273.§ (1) bekezdés] állapította meg, és ezért őt 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000 Ft-ban állapította meg azzal, hogy a kiszabott 400.000 Ft pénzbüntetést - meg nem fizetése esetén - napi tételenként egy nap szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Rendelkezett a I.r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időnek a börtönbüntetésbe történő beszámításáról, elkobzásról, a lefoglalt dolgok egy részének kiadásáról, más részüknek az iratok közötti kezeléséről.

Kötelezte I.r. vádlottat 468.183 Ft, II.r. vádlottat 211.126 Ft bűnügyi költség megfizetésére, ellenben megállapította, hogy 31.430 Ft költséget az állam visel.

Az ítélet ellen az ügyész mindkét vádlottal szemben a büntetés súlyosítása - I.r. vádlott esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés, II.r. vádlottal szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása - végett fellebbezett, az I.r. vádlott és védője felmentés, a II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett terjesztette elő perorvoslatát.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.49/2010/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - vádlottak tagadásával szemben a bizonyítékok (tanúvallomások, szakértői vélemény és okirati bizonyítékok) helytálló mérlegelése alapján megállapított tényállást megalapozottnak, mindkét vádlott bűnösségének megállapítását és a cselekmények jogi minősítését törvényesnek jelölte meg. Az ügyészi fellebbezést fenntartva I.r., II.r. vádlott büntetésének súlyosítását indítványozta.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében a nyilvános ülésen fellebbezését megváltozott tartalommal tartotta fenn. Részletesen kifejtett álláspontja szerint az első fokú ítélet iratellenes megállapításokat tartalmaz, a tényállás felderítetlen, hiányos, a vádlottak bűnössége téves ténybeli következtetéseken alapul és a Fővárosi Bíróság nem teljesítette megfelelően az indokolási kötelezettségét sem. Hangsúlyozta, hogy az első fokú bíróság az ítéleti tényállást a sértett ellentmondásos nyilatkozata alapján állapította meg, amelyből az elkövetés helye, ideje, a dulakodás jellege a sértettek ittasságának foka, a helyszínre érkező kocsik színe, illetve a személyek száma pontosan nem állapítható meg, és nem azonosítható az elkövetés eszköze sem. Az orvosszakértői vélemény sem tud pontos adatokkal szolgálni az elkövetésről, mert a véleményben az szerepel, hogy a sértett akár óráig is megőrizhette mozgási képességét. A sértett első vallomását még ittas, műtét utáni állapotban tette, orvosi tilalom ellenére, a felesége eseti tolmácsolásával, aki nem volt megfelelően kioktatva, a kihallgatást végző rendőrök egy fényképet mutattak neki, így a felismertetés sem volt szabályos. A védő elsősorban I.r. vádlott felmentését kérte bizonyítottság hiányában, másodsorban megalapozatlanság címén az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A II.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezését módosított tartalommal tartotta fenn. Az első fokú ítélet megalapozatlanságát illetően csatlakozott az I.r. vádlott védője által előadottakhoz. Részletesen kifejtett álláspontja szerint tévedett az első fokú bíróság abban, hogy az ítéleti tényállást a sértett és 2. számú sértett önmagában és egymáshoz képest is ellentmondásos vallomása alapján állapította meg. Elsősorban a II.r. vádlott felmentését, másodsorban az első fokú ítélet

hatályon kívül helyezését, harmadsorban a büntetés enyhítését kérte a II.r. vádlott családi állapotára és az időmúlásra alapítottnan.

A vádlottak az utolsó szó jogán egyaránt ártatlanságukat hangoztatták, és mindketten csatlakoztak a védőjük által elmondottakhoz.

Az ügyészi fellebbezés mindkét vádlottal szemben megalapozott, a vádlotti és a védői perorvoslatok nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú fellebbezések folytán felülbírált a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján. Ennek eredményeként megállapította, hogy az első fokú bíróság teljes körűen folytatta le a bizonyítási eljárást, melynek során a perrendi szabályokat megtartva, megfelelően teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét.

Az első fokú bíróság feladatának megfelelően ellenőrizte a nyomozás törvényességét is, és e körben megalapozottnan rekesztette ki a bizonyítékok közül a sértett első - 2006. év március hó 3. napján 19 órától a ...Kórházban tett - vallomását, mert egyrészt a tanú nem volt kihallgatható állapotban, másrészt nem megfelelő módon alkalmaztak tolmácsot a kihallgatásakor, illetve törvényellenesen végeztek el a fényképről felismertetést.

A Fővárosi Bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelési körébe vonva, egyenként és egymással összevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott, indokolási kötelezettségének is eleget tett, a védők által említett iratellenes megállapításokat a Fővárosi Ítéltábla nem észlelt.

A vádlottak az eljárás során nagyrészt törvény adta jogukkal élve a vallomástételt megtagadták, mindketten a nyomozás során tettek tanúvallomást, amelyet az első fokú bíróság a törvényesen mérlegelt teljes értékű bizonyítékként. Az I.r. vádlott tanúvallomásában elmondta, hogy a II.r. vádlott segítséget kért tőle, amikor odaért hozzá már „meg volt tépázva”. Mikor megtalálták a sértetteket, azok rájuk támadtak, majd őt mindketten test szerte bántalmazták, csak védekezett, de nem szúrta meg a sértettet. A II.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy a viteldíj kifizetése miatt került vitába a sértettekkel, akik dulakodtak vele, megrongálták a gépkocsiját és eltüntették a headsetjét, ezután kért segítséget az I.r. vádlottól, aki megérkezése után az egyik angollal birkózott, ő meg a másikkal, a szúrásról nem tudott nyilatkozni.

A sértett első vallomását az első fokú bíróság megalapozottnan rekesztette ki a bizonyítékok közül, ez azt jelenti, hogy e vallomást nem létezőnek kell tekinteni, olyannak, mintha el sem hangzott volna. Az I.r. vádlott védője az első fokú bíróságon tartott perbeszédében is részletesen foglalkozott e vallomás keletkezésének körülményeivel, álláspontját a Fővárosi Bíróság is elfogadta és ezt a bizonyítékot nem vette figyelembe az ítéleti tényállás megállapításánál. Éppen ezért nem fogadható el a védők nyilvános ülésen részletesen kifejtett álláspontja, amely szerint ennek a vallomásnak a tartalmát vetik össze a sértett későbbi vallomásaival

és a kétségtelenül meglévő ellentmondások miatt tartják a sértettet szava hihetetlennek. A sértett az eljárás során tehát következetes vallomást tett, előadása semmiképpen sem tekinthető elfogultnak, észlelhetően igyekezett tárgyilagos maradni. Vallomása igazolja, hogy csak az I.r. vádlott lehetett az, aki őt megszúrta, mert a sérülés elszenvedésekor senki más nem volt a közelében, 1. számú sértett a gépkocsi másik oldalánál dulakodott a II.r. vádlottal.

2. számú sértett - akinek vallomását az első fokú bíróság a jogszabályok betartásával felolvasás útján tette a tárgyalás anyagává - lényegében a sértettel egyezően számolt be a történetek azon részéről, amelyet maga is látott.

A sértettek vallomását megerősíti az 1. számú szakértő által készített igazságügyi orvos szakértői vélemény is a sértettek sérüléseivel, azok keletkezési módjával kapcsolatban, illetve megkérdőjelezi I.r. vádlott szavahihetőségét, amikor kizárja, hogy az általa említett bántalmazás - nagyszámú erős ütés, rúgás - során szenvedhette el a rajta található néhány horzsolást. Nem értett egyet azonban az ítéltábla a szakértő azon megállapításával, hogy a sértett alkoholférgézéses állapotban lehetett, mert ezt kizárja saját vallomása, illetve az események után tanúsított magatartása, amikor el tudott menekülni, majd segítséget tudott kérni idegen személyektől, a szakértő e körben nyilvánított véleményét nem támasztotta alá természettudományos objektív tényekkel. A Fővárosi Bíróság ítéletének 13. oldalán részletesen ismertette az I.r. vádlott és a sértett által elszenvedett sérüléseket, azonban azokat elmulasztotta feltüntetni a tényállás történeti részében, ezt a Fővárosi Ítéltábla pótolta.

A Fővárosi Bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelése után jutott arra a megállapításra, hogy az ítélet történeti tényállását a vádlottak tagadásával szemben az 1. számú és a 2. számú sértett vallomására alapította, amelyet alátámasztottak az első fokú bíróság által értékelt és felsorolt tanúvallomások, szakértői vélemények és okirati bizonyítékok is.

Az ítéltábla ugyanakkor a tényállás történeti részét a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontjára hivatkozással az iratok alapján az alábbiak szerint kiegészíti és pontosítja:

a 2. számú sértett a bántalmazás során a homloka jobb oldalán 1 cm-es hosszanti repesztett sebzést és a bal kézhaton három darab 1 cm-es hámfosztást szenvedett, amelyek 8 napon belül gyógyuló sérülések.

az I.r. vádlott a dulakodás során a jobb kéz V. ujja feszítő oldalán 1 cm kiterjedésű felületes hámfosztást, a homlok bal oldalán kb. 4 cm kiterjedésű lágyrész zúzódást és mindkét térd mellső felszínén egy-egy kb. 2 cm kiterjedésű felületes hámfosztást szenvedett el, amelyek 8 napon belül gyógyuló sérülések.

Az ekként pontosított tényállás már minden vonatkozásban megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárásban. Erre tekintettel az első fokú ítéletben megállapított tényállás megváltoztatására irányuló védői indítványok - amely a bizonyítékok mérlegelését támadja - nem voltak elfogadhatóak.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a bűncselekmények jogi minősítése és a minősítés indokolása is törvényes.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság nagyrészt helyesen sorolta fel, további enyhítő körülményként csak az I.r. vádlott eshetőleges szándéka értékelhető.

A Fővárosi Ítéltábla I.r. és II.r. vádlottal szemben a személyi társadalomra veszélyességre és a súlyosító körülmények nyomatékára tekintettel a főbüntetést egyaránt súlyosította, a II.r. vádlott esetében pénzbüntetés helyett szabadságvesztést szabott ki, mert ez a megemelt büntetés tett-arányos és alkalmas a büntetési célok biztosítására. A cselekmények jellege miatt egyik vádlott esetében sincs törvényes lehetőség az enyhítő szakasz alkalmazására, ezért az ítéltábla mindkét vádlott esetében a törvényi minimumot állapította meg a főbüntetés mértékénél, de a II.r. vádlottal szemben a Btk. 89.§ (1) és (2) bekezdése alapján lehetőséget látott a börtönbüntetés végrehajtásának felfüggesztésére.

Az I.r. vádlott közügyektől eltiltás mellékbüntetését a főbüntetéshez igazodóan szintén súlyosította.

Az ítéltábla a bűnjeljegyzék 2., 6., 8-11., 20. tétele alatti nyomok és DNS minták megsemmisítését rendelte el, mert a módosított Be. 155.§ (9) bekezdése alapján szükségtelen annak további őrzése.

Az első fokú bíróság nyilvánvaló elírás miatt tévesen tüntette fel mindkét vádlott nevét az ítéltében, ezt a Fővárosi Ítéltábla kijavította.

Az ítélet további járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372.§. (1) bekezdése alapján változtatta meg, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2010. évi december hó 9. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 17.B.1053/2006/51. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.45/2010/6. számú ítéletében foglalt változtatás mellett I. r. és II.r. vádlottal szemben jogerős - a II. r. vádlott börtönbüntetésének kivételével - végrehajtható!

Budapest, 2010. év december hó 9. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

*Kiadmány hitelül:
tisztviselő*